



L'emergència global de l'esclavitud infantil

Iqbal Masih, el jove activista pakistanès víctima d'exploració infantil i assassinat tràgicament l'any 1995 per haver denunciat la precarietat, l'abús i la insalubritat que centenars de milers de menors d'aquell país estaven patint, va ser el testimoni que va permetre visibilitzar l'horror que s'amaga en l'esclavitud contemporània i que es manifesta en les més diverses formes d'execrables delictes que atempten contra la dignitat de nens, nenes i adolescents i frustren per sempre la seva innocència i les seves il·lusions de futur.

El Dia Internacional contra l'Esclavitud Infantil, que commemorarem avui precisament en record del jove de 12 anys que va aixecar la veu i va liderar la denúncia en defensa dels drets dels infants, ha de servir per sensibilitzar i conscienciar de l'existència d'una situació que constitueix una veritable emergència global. Segons l'Organització Internacional del Treball (OIT), actualment més de 152 milions de nens i nenes al món treballen de manera forçada –dels quals 73 milions estan en una situació de greu perill–, cosa que compromet la seva integritat física, psicològica i formativa.

En aquest context, molts menors es veuen obligats a abandonar l'educació escolar per ajudar la família a subsistir, i sovint la vulnerabilitat estructural que pateixen és aprofita-

tada per les màfies, que, primer a través de l'engany i seguidament mitjançant la violència, recluten persones per explotar-les de les maneres més salvatges i inimaginables. D'acord amb l'Oficina de les Nacions Unides contra la Droga i el Delicte, la majoria de les víctimes de tràfic de persones amb finalitats sexuals són dones i tres de cada deu tenen menys de 18 anys, i són venudes com si fossin mercaderia per acabar als països de l'anomenat Primer Món.

Les diverses formes d'esclavitud que persisteixen al segle XXI ens afecten i són una responsabilitat de tots i totes, ja que, ja sigui als estats d'origen, de trànsit o de destí, l'exploració infantil constitueix un ne-



M. EUGÈNIA GAY ROSELL

DEGANA DEL
COL·LEGI DE
L'ADVOCACIA DE
BARCELONA

goc lucratiu que es nodreix de la prostitució o del consum de productes que es fabriquen en punts del planeta on no es respecten els drets laborals ni humans més elementals. Així mateix, l'Unicef ha alertat que existeixen 300.000 nens soldat en uns 30 conflictes armats oberts i, si bé

hi ha una relació de causalitat entre l'esclavitud infantil i els desastres bèl·lics o naturals, no es tracta d'un problema que afecti exclusivament llunyanes regions del planeta: ja sigui pel tràfic d'òrgans, per obligar-los a pidolar o per la pràctica de matrimonis forçats, la delinqüència que s'aprofita dels col·lectius més vulnerables, i molt especialment dels nens i nenes, traspasa les fronteres de qualsevol país.

La situació excepcional del covid-19, que ha provocat l'alentiment de moltes empreses i serveis públics i que ha confinat territoris sencers, no ha aconseguit aturar la maquinària d'una indústria que avança invisible però despietada i que des de la seva irrupció ha aguditzat les desigualtats preexistents. Alarmada pel volum de famílies que depenen de l'economia informal i que consegüentment no tenen accés als sistemes de protecció més bàsics per fer front a situacions d'atur o d'incapacitat, el Programa Internacional per a l'Erradicació del Treball Infantil (IPEC) –que des que l'OIT el va crear l'any 1992 s'ha dedicat a prevenir l'exploració laboral dels menors– està aprofitant la seva experiència i presència operativa en més de 62 països per fer realitat la fita 8.7 de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides d'acabar amb totes les formes d'esclavitud dels nens i nenes d'aquí a l'any 2025.

Amb aquest esperit cal reivindicar la coordinació i la implicació dels governs, les empreses i la societat civil en el seu conjunt, a través d'estratègies veritablement integrals i valentes per prevenir, reprimir i sancionar les conductes dels criminals atacant la prostitució i les xarxes de tràfic de persones; però també per erradicar la pobresa mitjançant l'impuls de l'educació i la igualtat d'oportunitats de totes les persones, i de manera prioritària dels menors, ja que, com va assegurar Malala Yousafzai, la jove activista que va rebre el Nobel de la pau amb només 17 anys i a qui també van intentar silenciar vilment per haver defensat els drets civils, "un nen, un professor, un llibre i una ploma poden canviar el món".



GETTY

Segons l'Organització Internacional del Treball, més de 152 milions de nens i nenes al món treballen de manera forçada

M. Eugènia Gay

+ SEGUEIX-ME



Fa 8 min

L'emergència global de l'esclavitud infantil

🕒 3 min





Un nen treballant a la botiga de teles familiar a Dhaka, Bangladesh, el juliol del 2008. L'Unicef estima que 4,9 milions d'infants d'entre cinc i quinze anys treballen i tenen un accés mínim a l'educació en aquest país.

SPENCER PLATT / GETTY

Iqbal Masih, el jove activista pakistanès víctima d'explotació infantil i assassinat tràgicament l'any 1995 per denunciar la precarietat, l'abús i la insalubritat que centenars de milers de menors d'aquell país estaven patint, va ser el testimoni que va permetre visibilitzar l'horror que s'amaga en l'esclavitud contemporània i que es manifesta en les més diverses formes d'execrables delictes que atempten contra la dignitat dels nens, les nenes i les adolescents i frustren per sempre la seva innocència i les seves il·lusions de futur.

El Dia Internacional contra l'Esclavitud Infantil que commemorem aquest divendres, precisament en record del jove de 12 anys que va aixecar la seva veu i va liderar la denúncia en defensa dels drets dels infants, ha de servir per sensibilitzar i conscienciar de l'existència d'una situació que constitueix una veritable emergència global. Segons l'Organització Internacional del Treball (OIT), actualment més de 152 milions de nens i nenes al món treballen de manera forçada –dels quals 73 milions estan en una situació de greu perill– comprometent la seva integritat física, psicològica i formativa.



Portada



Ara Mateix



Descobreix



Cerca



Perfil

En aquest context, molts menors es veuen obligats a abandonar la seva educació escolar per ajudar les seves famílies a subsistir; i sovint la vulnerabilitat estructural que pateixen és aprofitada per les màfies, que, primer a través de l'engany i seguidament mitjançant la violència, recluten persones per explotar-les de les maneres més salvatges i inimaginables. D'acord amb l'Oficina de les Nacions Unides contra la Droga i el Delicte, la majoria de les víctimes de tràfic de persones amb finalitats sexuals són dones i tres de cada deu tenen menys de 18 anys, i són venudes com si fossin mercaderies per acabar als països de l'anomenat Primer Món.



Segons l'Organització Internacional del Treball, més de 152 milions de nens i nenes treballen de manera forçada –dels quals 73 milions estan en una situació de greu perill

Les diverses formes d'esclavitud que persisteixen al segle XXI ens afecten i són una responsabilitat de tots i totes, ja que, ja sigui als estats d'origen, de trànsit o de destí, l'explotació infantil constitueix un negoci lucratiu que es nodreix de la prostitució o del consum de productes que es fabriquen en punts del planeta on no es respecten els drets laborals ni humans més elementals. Així mateix, l'Unicef ha alertat que existeixen 300.000 nens soldat en uns 30 conflictes armats oberts i, si bé hi ha una relació de causalitat entre l'esclavitud infantil i els desastres bèl·lics o naturals, no es tracta d'un problema que afecta exclusivament llunyanes regions del planeta: ja sigui pel tràfic d'òrgans, per obligar-los a pidolar o per la pràctica de matrimonis forçats; la delinqüència que s'aprofita dels col·lectius més vulnerables, i molt especialment dels nens i nenes, traspasa les fronteres de qualsevol país.



La delinqüència que s'aprofita dels col·lectius més vulnerables, i molt especialment dels nens i nenes, traspasa les fronteres de qualsevol país

La situació excepcional del covid-19, que ha provocat l'alentiment de moltes empreses i serveis públics i que ha confinat territoris sencers,

desigualtats preexistents. Alarmada pel volum de famílies que depenen de l'economia informal i que consegüentment no tenen accés als sistemes de protecció més bàsics per fer front a situacions d'atur o d'incapacitat, el Programa Internacional per a l'Erradicació del Treball Infantil (IPEC) –que des que l'OIT el va crear l'any 1992 s'ha dedicat a prevenir l'explotació laboral dels menors– està aprofitant la seva experiència i presència operativa en més de 62 països per fer realitat la fita 8.7 de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides d'acabar amb totes les formes d'esclavitud dels nens i nenes d'aquí a l'any 2025.

Amb aquest esperit cal reivindicar la coordinació i la implicació dels governs, les empreses i la societat civil en el seu conjunt, a través d'estratègies veritablement integrals i valentes per prevenir, reprimir i sancionar les conductes dels criminals atacant la prostitució i les xarxes de tràfic de persones; però també per erradicar la pobresa mitjançant l'impuls de l'educació i la igualtat d'oportunitats de totes les persones, i de manera prioritària dels menors, ja que, com va assegurar Malala Yousafzai, la jove activista que va rebre el Nobel de la pau amb només 17 anys i a qui també van intentar silenciar vilment per defensar els drets civils, "un nen, un professor, un llibre i una ploma poden canviar el món".

M. Eugènia Gay Rosell és degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

No hi ha comentaris. Sigues el primer a comentar aquest contingut.

COMENTA

CONTINGUT ELABORAT PER

M. Eugènia Gay

+ SEGUEIX-ME



INFÀNCIA EN RISC

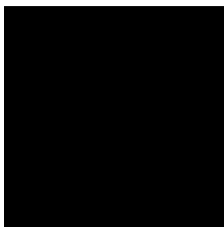
ESCLAVITUD

DRETS DELS INFANTS

OPINIÓ

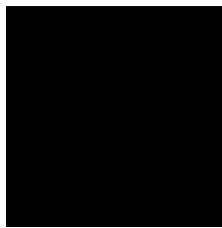
Capitalisme injust i irresponsable

Joan Majó



La Copa que es juga Koeman

Marta Ramon



La vergonya

Toni Sala



Un Sant Jordi per girar full

TARBEA ELEVIDE 90 DIES

a
Portada

Ara Mateix

Descobreix

Cerca

Perfil